

BİRÇOK FELÂKET İNSANIN KENDİ HATÂSININ SONUCUDUR (2)

(...dünden devam)

Kadere inancın, rûh üzerindeki olumlu etkisi, Hadîd Sûresi'nde daha değişik bir üslûb ile vurgulanmaktadır:

“22- Ne yerde, ne de kendi canlarınızda meydana gelen hiçbir musibet (âfet, hastalık) yoktur ki biz onu yaratmadan önce, bir Kitapta (yazılmış, ezeli bilgimizde tesbît edilmiş) olmasın. Doğrusu bu, Allah'a kolaydır. 23- (Başınıza gelecek olayları, önceden bir Kitaba yazdık) Ki Elinizden çıkana üzülmeyesiniz ve (Allah'ın) size verdiğiyle sevinip şırmarmayasınız. Çünkü Allah, kendini beğenip övünen kimseleri sevmez.” (Hadîd: 112/22-23)

Kader diye tanımladığımız ve mâhiyetini bilemeyeceğimiz bu Kitap Allah'ın bilgi hazinesidir. Allah evrende ne olacak ise onların hepsini, vukuundan önce bilir. Allah'ın bildiği şeyler de zamanı gelince olur. Bun-lardan kaçmak mümkün değildir. İşte buna kader denilir. Yüce Allah, kâinat olaylarını programlamış, bunların zamanlarını saptamıştır. Allah'ın ezeli kaderinin tersi olamaz. İnsan bunu böyle bilirse olan şeyin neden olduğuna, olmayanın da neden olmadığına üzülmez. Bunları Allah'ın bil-gisine, kaza ve kaderine havale ederek rahat eder. İşte yüce Allah bu noktaya işaretle: *“Olayları ezelde böyle tesbit ettik ki siz, elde edemediğinize üzülmeyesiniz, elde ettiğinize de sevinip gururlanmayasınız.”*

ki insanlar:

azaldı, neden yağmur yağmadı, niçin şu sıkıntı başıma geldi, neden şu derde yakalandım?”

deyip bunalım-lara düşmesin. Allah kendisine sağlık, nîmet, servet, mevki verince de bunu kendi çabasına, zekâsına mal edip:

“Ben zekâm, çalışmam sayesinde bu nîmete ulaştım”

deyip gurura kapılmasın.

”

Çünkü Allah kendini beğen-miş, övüngen insanları sevmez!

”

Her şeyin, Allah'ın takdîri ile olduğunu, O'nun takdir etmediği bir şeyin olamayacağını, O'nun takdîr ettiğinin de önlenemeyeceğini düşünüp olanlara rızâ göstere, tasalanmasın, işlerin düzelmesi için elinden gelen çabayı harcayıp gerisini Allah'a havale etsin.

İşte insan ancak bu hikmet ile dünyâda mutlu olabilir. Allah'a böy-lesine bağlılığı, saadetini tâ âhirete kadar uzatır, âhirette de kendisini mutlu kılar.

Bakara 216. âyette insanın hoşuna gitmeyen birçok şey aslında kendisinin yararına, hoşuna giden birçok şey de kendisinin zararınadır, ama işin içyüzünü bilmeyen insan, aslında zararına yol açacak şeyin olmamasından üzüldür; sonucu lehine olan şeyin olmasına da üzüldür. Çünkü insanın bilgisi görünür verilere dayanır. İşlerin içyüzünü bilen Allah, kulu için uygun olanı yapar. Kul buna inanırsa rahat eder.

Gerçekten dünyâda birçok iş vardır ki başlangıçta insanın zoruna gider ama sonu, kendisi için hayırlı olur. Kulun başına gelen sı-kıntılardan birçoğu da onun aleyhine değil, lehinedir. Nitekim müs-lümanların, başlangıçta çektikleri sıkıntılar, sonunda zaferler, bolluklar, bereketler doğurmuştur. Onlar dünyânın en ileri ve müreffeh toplumu olmuşlardır. *"İnsan çektiği sıkıntı kadar yücelir."*

Öyle insanlar gelmiş ki şu dünyâyâ Hakk'ın lütfunu da kahrını da hoş karşılamışlar; her ikisinden de zevk almışlar; Allah'ı öylesine sevmişler: "Lütfun da hoş, kahrın da hoş!" deme yüceliğine erişmişlerdir.
